

Ministerieel besluit tot voorlopige bescherming als monument van Landhuis Impdehof in Meise (Wolvertem)

DE VLAAMSE MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID EN ONROEREND ERFGOED,

Gelet op het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 6.1.1;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juli 2014 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, artikel 6, 1°;

Gelet op het advies van het college van burgemeester en schepenen van Meise, gegeven op 30 juli 2018, waarvan de behandeling is opgenomen in bijlage;

Gelet op het advies van de departementen of agentschappen van de Vlaamse overheid, bevoegd voor ruimtelijke ordening, woonbeleid en onroerend erfgoed, leefmilieu, natuur en energie, mobiliteit en openbare werken, landbouw en visserij, waarvan de behandeling is opgenomen in bijlage;

Gelet op het advies van de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed, gegeven op 23 augustus 2018, waarvan de behandeling is opgenomen in bijlage;

Overwegende dat het waarderend onderzoek, waarvan de resultaten zijn opgenomen in het beschermingsdossier, de erfgoedwaarde van het Landhuis Impdehof aantoonst;

Overwegende dat het Landhuis Impdehof met aanhorigheden en park als monument historische waarde bezit die als volgt wordt gemotiveerd:

Het Landhuis Impdehof, gelegen in het gehucht Imde, is een representatieve en herkenbare getuige van de evolutie van een laatmiddeleeuwse hofstede naar een grote omwalde buitenplaats, die vervolgens uitgroeide tot een aanzienlijk landhuis voor permanente bewoning. Vanaf het einde van de 16de eeuw kochten of bouwden rijke burgers, hier in de regio vooral welgestelde stedelingen uit Brussel, een hofstede, die zij als een bron van inkomsten verpachtten en waar zij in een aangename landelijke omgeving kwamen vertoeven. Vanaf het midden van de 17de en in de loop van de 18de eeuw bouwden deze rijke burgers, vaak bij de bestaande hoeve, een afzonderlijk ruim buitenhuis op een landgoed, dat veelal 'hof van plaisantie' of 'speelgoed' werd genoemd. Uiteindelijk groeiden deze buitenplaatsen in de 19de eeuw uit tot luxueuze landhuizen met parkdomein bewoond door renteniers of welgestelde burgers, die een belangrijk ambt bekleedden.

De laatmiddeleeuwse hofstede 'Impdehof' groeide uit tot een buitenplaats, nieuw opgericht in 1768, in eigendom van twee generaties Wouters woonachtig in Brussel. Als drossaards van Wolvertem stonden zij decennialang in dienst van de welvarende prinsen Tour en Tassis, eigenaars van het nabijgelegen heerlijk kasteel van Imde. De familie Wouters vestigde dan ook haar luxueus buitenverblijf in de onmiddellijke omgeving van haar werkgebied, namelijk recht tegenover de schepenbank van Wolvertem, gelegen op de 'Cam' in Imde, en in het zicht van het heerlijke domein van haar broodheren.

Door erfenis verkregen, zullen vervolgens vier generaties van de notabele, welstellende familie t'Kint, alle burgemeester geweest van Wolvertem, het Impdehof bewonen en uitbouwen tot een fraai landhuis in neoclassicistische stijl gelegen in een ruim park aangelegd in landschappelijke stijl. De keuze voor bijzondere cultivars en exoten en de aanplanting van

200 perenvarieteiten in de moestuin laten vermoeden dat de toenmalige eigenaar hier een uitgesproken interesse voor had.

Het aanzienlijke landhuis werd in 1923-1924 wederopgebouwd in een markante en kwaliteitsvolle neotraditionele stijl, nadat het oude herenhuis door brand tot puin werd verwoest bij de beruchte 'Slag om Imde' op 24 augustus 1914. Het landhuis is daarmee een getuige van de historische wederopbouw na de Eerste Wereldoorlog, waar in de beginperiode, tijdens het oprukken van het Duitse leger, heel wat kastelen en rijke villa's in de regio van Meise en in de wijdere Vlaamse Rand moedwillig in brand werden gestoken;

Overwegende dat het Landhuis Impdehof met aanhorigheden en park als monument architecturale waarde bezit die als volgt wordt gemotiveerd:

Het Landhuis Impdehof is een representatief voorbeeld van een landhuis in neotraditionele bak- en zandsteenstijl uit het eerste kwart van de 20ste eeuw. Het landhuis werd, na verwoesting, wederopgebouwd in 1923-24 in een stijl die voor de regio van Meise en Wolvertem zeer herkenbaar en kenmerkend is geweest voor 18de-eeuwse rijke, burgerlijke gebouwen (hoeve, pastorie, godshuis of schepenhuis). Het Impdehof vormt een beeldbepalend en nog authentiek bewaard ensemble, dat bestaat uit een groot dubbelhuis met flankerende zijvleugels in combinatie met twee grote aanhorigheden, geschikt als losse bestanddelen rond een U-vormig ereplein in een sterke openheid gericht naar het dorp.

Het landhuis wordt gekenmerkt door harmonische verhoudingen in een symmetrische, driedelige compositie, als een centraal dubbelhuis aan weerszijden omgeven door een diephuisvolume, en door een verzorgde uitvoering van de buitengevels onder steile zadeldaken gevat tussen trapgevels. Architecturaal is het landhuis een kwalitatief uitgevoerd ontwerp in een uitgesproken neotraditionele stijl, gekenmerkt door een markant driedelig volume, met een opvallende rijkelijk uitgewerkte vormgeving door het repetitief aanwenden van hoge trapgevels en van een grote variatie aan gekoppelde kruiskozijnen in steen, afwisselend opgevuld met twee-, drie-, vier- en vijflichtvensters. De voor- en achtergevels zijn opvallend verrijkt met speklagen of muurbanden en doorgetrokken lekdrempels in steen, die per register de muuropeningen aflijnen. Het gebruik van neuten, neggen en hoekblokken, speklagen en lekdrempels in steen accentueren het contrast met de roodbruine kleur van het baksteenwerk. De omlijste rondboogdeur, het stenen bordes met de borstwering van driepassen en de sierankers verlevendigen de voorgevel.

De eclectische inrichting van de bewaarde rijkelijke kamers in het Impdehof is representatief voor de burgerlijke smaak in het begin van de 20ste eeuw, waarbij stijlen uit het verleden worden gecombineerd met eigen interpretaties en door het aanwenden van moderne materialen. De decoratieve interieurafwerking van het Impdehof is zeer verzorgd uitgevoerd. Het landhuis heeft een typische plattegrond met een ruime inkomhal met ontvangstruimte eindigend op een traphal, met aan de westelijke of linkerzijde een enfilade van salons en zitkamers en aan de oostelijke of rechterzijde de functionele ruimten. De rijkelijke leefkamers op de begane grond zijn afwisselend aangekleed in ofwel een 'rustige' neoclassicistische stijl ofwel in de meer 'zware' neo-Vlaamserenaissance-stijl.

De beide wederopgebouwde aanhorigheden, haaks gelegen aan de straatzijde, bewaren een vrij imposant volume in baksteen, dat in voorkomen en opbouw refereert naar 19de-eeuwse dienstgebouwen, die opgetrokken werden bij rijke hoeves of buitenverblijven. De aanhorigheden uiten zich als sterk beeldbepalend en authentieke elementen binnen de U-vormige configuratie van het landhuis.

Het park in landschappelijke stijl is sinds de aanleg in het derde kwart van de 19de eeuw ongewijzigd gebleven. Het ontwerp van een onbekende, maar niet ongetalenteerde tuinarchitect speelt op vernuftige wijze met het perspectief. De centrale serpentinevijver in J-vorm waarvan het eindpunt slechts door een wandeling ontdekt kan worden en de twee smalle zichtassen langs beide zijden van de vijver creëren een gevoel van wijdheid en uitgestrektheid. De keuze voor een gevarieerde beplanting met een aandeel bijzondere cultivars en exoten, aangevuld met bomengroepjes van dezelfde soort, onderstreept het pittoresk karakter van het park. Het park met de vijver, centrale gazons, bomenrand, bomengroepen, solitair en met fraaie architecturale tuinelementen, zoals de boogvormige smeedijzeren tuinbrug en het kunstige amfitheatervormig rotsmassiefje met stuw, bezit nog een grote authenticiteit en herkenbaarheid. Het contrast tussen het formele, open karakter

van het ereplein en het intiem en besloten karakter van het park verhoogt de belevingswaarde;

Overwegende dat het Landhuis Impdehof met aanhorigheden en park als monument ruimtelijk-structurende waarde bezit die als volgt wordt gemotiveerd:

Het park van het Landhuis Impdehof presenteert zich als een opvallend groenelement aan de rand van de dorpskom. De inplanting van de gebouwen rond een formeel aangelegd ereplein in het zicht van het heerlijke kasteeldomein van Imde heeft een hoge contextwaarde.

De tuinarchitectuur, de beplanting, de tuinbrug en het rotsmassiefje werden gebruikt voor het planmatig creëren van zichtlijnen of richtpunten binnen het park,

BESLUIT:

Artikel 1. Met toepassing van artikel 6.1.1 tot en met artikel 6.1.11 van het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013 en artikel 6.2.1 van het Onroerendergoedbesluit van 16 mei 2014 worden de volgende onroerende goederen voorlopig beschermd als monument:

het Landhuis Impdehof met aanhorigheden en park, Drijpikkelstraat 25 en 27-27A, Meise (Wolvertem), bekend ten kadaster: Meise, 2de afdeling, sectie A, perceelnummers 680M en 680N.

De voorlopig beschermde onroerende goederen zijn aangeduid op het plan dat als bijlage bij dit besluit wordt gevoegd.

De fotoregistratie van de fysieke toestand van de voorlopig beschermde goederen wordt als bijlage bij dit besluit gevoegd.

Art. 2. Het monument heeft de volgende erfgoedwaarden:

- 1° historische waarde;
- 2° architecturale waarde;
- 3° ruimtelijk-structurende waarde.

De erfgoedelementen en de erfgoedkenmerken van het monument zijn:

Het landhuis met aanhorigheden werd opgetrokken in 1923-1924 na verwoesting van een ouder landhuis van 1768 door oorlogsbrand in 1914. De volumes van het wederopgebouwde landhuis refereren sterk aan de opbouw van het vroegere 18de-eeuwse neoclassicistische herenhuis, met zijn centraal dubbelhuis en twee flankerende éénlaagse dienstgebouwen.

Het domein van het huidige landhuis bestaat uit het gebouwde en aangelegde erfgoed, met name het hoofdvolume van het landhuis met flankerende dienstvleugels, een westelijk en een oostelijk gelegen aanhorigheid in U-vormig, losstaand verband geschikt rond een ereplein en met een achterliggend park met vijver, boogbrug en rotsmassiefje.

Het hoofdgebouw of het eigenlijke landhuis bestaat uit drie goed onderscheiden bouwvolumes, omvattend een centraal dubbelhuis aan weerszijden omgeven door een diephuisvolume met trapgevel onder steile zadeldaken.

Het landhuis is opgetrokken in een markante neotraditionele bak- en zandsteenstijl. De voor- en achtergevels zijn opvallend verrijkt met speklagen of muurbanden en doorgetrokken lekdrempels in zandsteen, die per register de muuropeningen aflijnen. Het gebruik van neuten, neggen en hoekblokken, speklagen en lekdrempels in steen accentueren het contrast met de roodbruine kleur van het baksteenwerk. Sierankers verfraaien de gevels. De grote variatie in de rechthoekige muuropeningen accentueert de gevels, door het afwisselend aanwenden van gekoppelde stenen kruiskozijsen, ingevuld met twee-, drie-, vier- en vijflichten tussen stenen middenstijlen en tussendorpels en met indeling van het glaswerk met kleine roeden. Alle vensteropeningen op het gelijkvloerse niveau zijn gevat tussen een

geprofileerde latei, een stenen dorpel, neuten en hoekblokken en zijn overspannen door kleine ontlastingsbogen.

De verankerde baksteenbouw is opgetrokken op een hoge onderbouw van zandsteen in bossagewerk. De gehele constructie is onderkelderd. De hoge onderbouw wordt regelmatig onderbroken door getraliede, enkelvoudige, vierkante keldervenstertjes, vaak per twee geplaatst en in symmetrie met de bovenstaande vensteropeningen.

Centraal staat een breedhuis, een dubbelhuis op een rechthoekige plattegrond, van twee bouwlagen hoog en drie traveeën breed. Het zadeldak is bedekt met zwarte leien en wordt gemarkeerd door drie dakkapellen. Het steile zadeldak is gevat tussen twee trapgevels, opgebouwd uit negen trap treden en een topstuk dat eindigt op een hoge schoorsteen in baksteenmetselwerk, versierd met een speklaag in zandsteen.

Een bordes springt uit aan de voorgevel van het dubbelhuis. Het bordes is betreedbaar langs twee stenen trappen en is architecturaal uitgewerkt met een stenen borstwering van driepassen met gotische inslag en op de hoeken versierd met twee stenen vazen. Het bordes heeft eveneens een zandstenen onderbouw in bossage, dat doorbroken wordt door een getralied, vierkant kelderraam.

De centrale toegangstravee van het dubbelhuis is ingevuld met een rechthoekige, jongere strokendeur, bekroond met een rondbooglicht boven een tussenstijl. Het geheel is gevat in een brede stenen omlijsting en een geprofileerde druiplijst. Hogerop boven de inkom bevinden zich twee steigergaten opgevuld met een onversierd, rond medaillon in steen.

De voorgevel van het dubbelhuis wordt repetitief doorbroken door gekoppelde stenen kruiskoosijzen, rustend op neuten. De muuropeningen zijn gevarieerd ingevuld met vierlichtvensters op de gelijkvloerse verdieping, op de eerste verdieping met tweelichtvensters van verschillende grootte en een drielichtvenster in de rechtertravee, dat onderaan is afgezet met een uitgewerkte stenen borstwering van balusters. Alle ramen hebben een kleine roedeverdeling.

Twee markerende zijvleugels, licht achteruitspringend, flankeren het dubbelhuis. Elke zijvleugel is ontworpen als een diephuisvolume tussen trapgevels. Het secundaire karakter van deze gebouwen komt tot uiting in de geringere bouwhoogte en het kleiner volume. De voorgevels van de beide zijvleugels tellen slechts één brede venstertravee ingevuld door een markant vijflichtvenster in steen; er is geen deurtravee aanwezig.

De westelijke of linkervleugel heeft aan de straatzijde een trapgevel van twee en een halve bouwlaag hoog en één venstertravee breed. De trapgevel (negen treden en een top) onder steil zadeldak is bedekt met zwarte leien en is getooid met een hoge massieve schoorsteen, met anker verbonden aan de dakhelling.

Dit bouwvolume vertoont de allure van een middeleeuws diephuis door zijn sterke verticale opbouw, gevormd door de indeling van het register met de stenen muurbanden en door de variatie in de vensteropeningen in de verschillende bouwlagen.

De voorgevel krijgt een sterk architecturaal accent door het aanwenden van een rechthoekig vijflichtvenster op de benedenverdieping, een rechthoekig drielichtvenster en een enkelvoudig rondboogvenster met uitgewerkte stenen borstwering op de eerste verdieping, en op de zolderverdieping onder het zadeldak een drielicht gescheiden door brede muurdammen.

De zijgevel is nagenoeg blind; enkel een geschilderde, kleine kelderdeur (strokendeur) geeft van buiten uit toegang tot een kleine houten steektrap, die leidt naar een kelder op het niveau van het souterrain.

De oostelijke of rechtervleugel vertoont aan de zijde van het ereplein een lijstgevel van anderhalve bouwlaag. De kroonlijst wordt doorbroken door een hoger opgaande venstertravee of een zogenaamd Vlaams venster, afgezet met een stenen borstwering van

balusters en bekroond met een dakkapel onder trapgevel (vier treden met top). De muuropening op het gelijkvloerse niveau is ingevuld met een breed stenen vijflichtvenster, identiek aan dit van de linkervleugel.

De trapgevel (tien treden met top) van de zijvleugel is zijdelings en oostelijk georiënteerd en is twee en een halve bouwlaag hoog onder een steil leien zadeldak. De muuropening op het gelijkvloerse niveau bestaat uit een enkelvoudig venster. De drie muuropeningen op de tweede bouwlaag corresponderen met de ramen van de buitenste slaapkamers en met het raam van de centrale gang. In de zijtrapgevel verwijzen de hergebruikte jaartalankers 1768 naar het oudere landhuis. De bakstenen trapgevel is verder onversierd.

De oorspronkelijke deurtravee is uitgebreid met een jonger, éénlaags volume in identieke stijl met toegang voor het dienstpersoneel. De toegang is bereikbaar via een stenen steektrap naar een klein terras.

Tussen de oostelijke vleugel en het dubbelhuis zit een smal bouwdeel van één travee breed, dat zich architecturaal vertaalt in een risaliet aan de achtergevel onder een verspringende dakhelling, afgelijnd door een aparte trapgevel ingewerkt in het dak. Dit functionele bouwdeel correspondeert met de passage van het dienstpersoneel en maakt een verbinding tussen het niveauverschil van het dubbelhuis met de oostelijke zijvleugel.

De volledige achterzijde van het driedelige landhuis is georiënteerd naar het park. De drie onderscheiden achtergevels zijn eenvormig en rijkelijk uitgewerkt door het gebruik van hoekblokken, neuten, speklagen en doorlopende muurbanden, die de typische gekoppelde stenen kozijnen aflijnen. Ook hier zijn de venstertraveeën afwisselend ingevuld met markante twee-, drie- of vierlichtvensters.

De achtergevel van het hoger opgaand centraal breedhuis vertoont een opvallend middenrisaliet, dat eindigt op een hoger opgaand venster met trapgeveltje; een Vlaams venster dat de kroonlijst doorbreekt. Dit middendeel is op de tweede bouwlaag opengewerkt met negen grote ramen tussen zandstenen middenstijlen en tussendorpels. Deze ramen verlichten het trapbordes van de traphal. Een brede bakstenen fries wordt afgelijnd door een kroonlijst op klossen. Het leien zadeldak met kort geknikte overstek wordt opgesmukt met twee kleine dakkapellen.

De achterzijde van het breedhuis wordt verlevendigd door een driezijdige erker met grote raamindeling en een aanpalende vensterdeur. De erker staat op een plint van gebroken zandsteen en wordt getooid door een borstwering van fijne spijlen in ijzer.

De linker travee op het gelijkvloerse niveau is licht vooruitspringend en wordt er ingevuld met een vierlichtvenster. Deze kleine uitbouw heeft een leien lessenaarsdak.

De achtergevel van de westelijke of linkervleugel is ook hier uitgewerkt als een trapgevel van twee en een halve bouwlaag, doorbroken met muuropeningen afwisselend versierd met één-, twee- of drielichtvensters in stenen omljstingen. Een vensteropening op de gelijkvloerse verdieping werd later vergroot tot een vensterdeur. Deze jongere toegang verloopt via een stenen steektrap.

De achtergevel van de oostelijke of rechterzijvleugel heeft enkel op het gelijkvloerse niveau twee kleine vensters. De achtergevel is haaks uitgebreid met een jonger, klein volume. Het dienstgebouwtje is in de identieke bak- en zandsteenstijl opgesmukt; het bestaat uit één bouwlaag onder schilddak en wordt aan de ene zijde doorbroken door een deuropening met venster en aan de andere zijde door drie omljste vensters.

De rechervleugel is aan het ereplein eveneens uitgebreid met een éénlaags volume. De deurtravee in deze trapgevelzijde werd uitgebreid met een jonger volume van één bouwlaag onder kort lessenaarsdak. Het volume werd in identieke stijl opgetrokken. Deze diensttoegang is toegankelijk via een korte stenen steektrap, die uitgaat op een klein verhoogd terras.

Tussen de oostelijke of rechterzijvleugel en de vroegere tuinmuur zit een bakstenen muur, die het ereplein afscheidt van het achterliggend park. De rondboogvormige poortopening heeft een vlakke, boogomlijsting in zandsteen en wordt afgesloten door een ijzeren spijlenhek.

De drie onderscheiden bouwdelen van het eigenlijke landhuis vormen inwendig en wat interieuraankleding betreft een onlosmakelijk geheel; de binnenruimten zijn rechtstreeks met elkaar verbonden. De oorspronkelijke binnenstructuur is herkenbaar en authentiek gebleven.

Het landhuis heeft een typische plattegrond met een ruime inkomhal eindigend op een traphal; aan de linkerkant een enfilade van salons en zitkamers en aan de rechterkant de functionele ruimten. Het interieur is eclectisch ingevuld. De leefkamers zijn afwisselend aangekleed in ofwel een rustige neoclassicistische stijl ofwel in de meer zware neo-Vlaamserenaissance-stijl.

Het centrale dubbelhuis bestaat uit een brede inkomhal met ontvangstruimte en een traphal. Achter de inkomhal ligt nog een kleine ruimte (eetkamer) aan de achtergevel. Twee grote leefruimten (salons) bevinden zich in de linker of westelijke zijde van het dubbelhuis.

De gelijkvloerse verdieping van de linkerzijvleugel of het westelijke diephuis wordt door één grote kamer ingenomen.

De rechter of oostelijke zijvleugel bevat de functionele vertrekken. Aan de voorgevel bevindt zich een ruime kamer (keuken). De achterzijde wordt ingenomen door de kleine ruimtes voor passage van de bedienden.

De inkomdeur van het dubbelhuis, aan de binnenzijde samengesteld uit zwaar omlijste houtpanelen, geeft toegang tot een inkomhal met grote ontvangstruimte, die bijna de volledige diepte en de oostelijke of rechterzijde van het dubbelhuis beslaat.

Het opvallend interieur van de inkomhal met ontvangstruimte is als een totaalconcept ontworpen in een kenmerkende neo-Vlaamserenaissance-stijl. De kamer is rijkelijk uitgewerkt met typerend elementen, zoals de balkenlaag met geprofileerde moerbalken op kraagstukken in natuursteen, de houten parketvloer in visgraatmotief, het zware schrijnwerk van de houten deuren samengesteld uit acht omlijste panelen en van de ramen met behouden hang- en sluitwerk. De geschilderde en bepleisterde muren zijn volledig versierd met Franse imitatievoegen. Aan de rechter muurwand staat centraal een open haard met een rookvangkanaal in metaal. De schouwmantel is rechthoekig geometrisch uitgewerkt in hout en heeft geschilderde en geprofileerde houten wangen.

Aan het uiteinde van de inkomhal bevindt zich een traphal met een sierlijke houten bordestrap, die aanvat met een rechte steektrap en op het tussenverdiep een bordes vormt, dat verlicht wordt door negen grote glasramen. De houten bordestrap wordt gekenmerkt door de decoratieve vormgeving van het open traphek met geprofileerde rechthoekige balusters. De houten trappaal is kunstig samengesteld uit rechthoekige balkjes afgewisseld met een cilindervorm en eindigt op een bolornament. Achter de bordestrap zitten nog twee paneeldeuren, die toegang verlenen tot de functionele vertrekken.

Aan de noordelijke muurwand van de inkomhal geeft een paneeldeur verbinding tot een kleinere zit- en eetkamer, die uitzicht heeft op het park. Ze is aangekleed in de neo-Vlaamserenaissance-stijl met zijn typerende kenmerken, zoals de pseudo-balkenlaag van moerbalken met fijne kinderbalken, de parketvloer in visgraatverband en de oorspronkelijke radiatorkasten. De schouwmantel is in rondboogvorm gemetseld met gekleurde bakstenen (afwisselend rood en zwart) en wordt begrensd door een brede houten schouwbalk, versierd met geprofileerde voluten en met bekronende spiegel.

Aan de oostelijke muurwand van de inkomhal zitten twee flankerende deuren in zwaar paneelwerk, die toegang geven tot een enfilade van salons en een achterliggende zitkamer. Het eerste salon aan de voorzijde sluit ten westen aan bij de inkomhal. Het salon is decoratief ingericht in een meer verfijnde neoclassicistische stijl. De geschilderde deur is versierd met een verdiept spiegelpaneel tussen fijne houtlijsten; gelijkaardige

spiegelpanelen zijn terug te vinden in de kleine, geschilderde lambrisering. Centraal staat een schouw in een sobere empirestijl in witmarmer met bekronende omlijste spiegel. De schouwbank, rustend op gecanneleerde wangen, is versierd met vergulde plaatjes met rankwerk en met een festoen.

De tweede deur geeft uit op een ruim salon in een neo-Vlaamserenaissance-stijl, dat eindigt op een grote driedelige erker met grote ramen, uitkijkend op het landschapspark. Volgens een oude postkaart waren de ramen oorspronkelijk ingedeeld met roedeverdeling. Geverniste, houten dwarsbalken op geprofileerde houten consoles verdelen het hoge plafond. De vloer is gelegd in parket in visgraatverband. De houten geschilderde binnendeuren zijn ingedeeld in spiegelvakken met opgelegde fijne houtlijstjes. Centraal staat een robuuste open haard in steen met schouwmantel versierd met fijn stucwerk en gedragen door twee ronde zuilen.

Het linker diephuis of de westelijke zijvleugel wordt over de volledige diepte ingenomen door een ruime zitkamer, helder verlicht door het vijflichtvenster aan de voorgevel en achteraan door twee ramen, waarvan één tot een vensterdeur werd gewijzigd. Het vertrek is verfiend gedecoreerd in neoclassicistische stijl. Het geschilderde, onversierde plafond is verdiept uitgewerkt met brede kooflijsten. De dwarsbalken zijn bepleisterd en geschilderd. De parketvloer in visgraatverband is bewaard, evenals de radiatorkasten onder de vensterbank. In de as van de toegangsdeur staat een opvallende schouwmantel in wit geaderde, roodbruine marmer met op de schouwboezem een grote omlijste spiegel bekroond met een entablement, dat versierd is met een vergulde lauerkrans.

Alle functionele vertrekken van het landhuis bevinden zich in de rechter of oostelijke zijvleugel. In de rechter muurwand van de inkomhal zit een paneeldeur, die uitgaat op het apart en smal geconcentreerd bouwdeel, waar zich de vestibule met diensttrap en de keldertoeegang bevinden.

De vestibule verbindt de oostelijke vleugel met een bijkeuken, waar het schrijnwerk van deuren en ramen behouden bleef en met een grote kamer aan de voorzijde. De vestibule geeft tevens aansluiting naar een jonger bijgebouwtje aan de achtergevel.

De hoofdtrap of bordestrap geeft op de eerste verdieping uit op een kleine overloop, die de twee zijden van een centrale gang verbindt. De beide delen zijn afgelijnd door een geprofileerde deurlijst. De geschilderde en bepleisterde muren van de overloop zijn versierd met imitatievoegen.

Op de centrale gang geven links en rechts een groot aantal aaneengeschakelde vertrekken (van slaap- met badkamer of slaap- met zitkamer) uit.

De leef- en slaapvertrekken op de verdiepingen zijn er naar gewoonte minder rijkelijk uitgewerkt, maar hebben nog een aantal decoratieve elementen, zoals de houten paneeldeuren, de plankenvloeren, diverse geprofileerde schouwmantels in marmer, eenvoudig lijstwerk, het decoratieve schrijnwerk van ingebouwde kasten in de muurwanden.

De zolderverdieping is bereikbaar via de bediendentrap in de vestibule, een bordestrap afgezet met een balustrade van geprofileerde spijlen. De trap komt uit op een overloop gelegen binnen het apart bouwvolume tussen het dubbelhuis en de rechterzijvleugel.

De houten paneeldeuren van een aantal kleine zolderkamers onder dak geven uit op de middengang. De gang eindigt op een geschilderde paneeldeur, die toegang geeft tot twee zolderruimtes.

De zolderverdieping van het dubbelhuis heeft een dakgebinte met dakbebording, bewaarde plankenvloer en hoog in de trapgevelzijde zit een rond venster met bewaard schrijnwerk.

Op de zolderverdieping van de linker of westelijke zijvleugel zit tussen de trapgevels een bewaard hoog dakgebinte met dakbebording en eenvoudige plankenvloer.

De twee zolderruimten worden van elkaar afgescheiden door een bakstenen muur. Een zware houten paneeldeur onder ontlastingsboog maakt de verbinding tussen de beide zolders.

De kelderverdieping ligt half verzonken onder het grondniveau en is bereikbaar met een eenvoudige houten steektrap. De kelder is uitgewerkt in geschilderd baksteensteenmetselwerk en overspannen met bakstenen troggewelfjes tussen ijzeren liggers. De kelder is door bakstenen muren ingedeeld in grote compartimenten en heeft een deels bakstenen en een deels stenen vloer.

De linker of westelijke zijvleugel heeft een aparte onderkeldering, die enkel aan de buitenzijde toegankelijk is via een kleine houten deur in de zijgevel. De ruime, gewitte kelder beslaat het gehele grondoppervlak van het diephuis en heeft een bakstenen bevloering. Twee bakstenen pijlers ondersteunen de troggewelven tussen de ijzeren liggers.

Het landhuis met het ereplein wordt geflankeerd door twee losstaande aanhorigheden of vroegere nutsgebouwen. Beide zijn een opvallend hoog en lang volume. De beide aanhorigheden staan met hun korte gevelzijde aan de rooilijn en zijn met de lange voorgevel georiënteerd naar het ereplein.

De linker of westelijke aanhorigheid, wederopgebouwd in 1923-24 op de plaats van een oud volume, bestaat uit een vroegere hovenierswoning met schuur. De korte gevelzijde vormt een tuitgevel op aanzetstenen en eindigt in een schoorsteen. De bakstenen straatgevel is weinig uitgewerkt. Op het gelijkvloerse niveau zit een in steen omlijst bolkozijn met bovenlicht. Hogerop zitten een houten laadluik en een klein rechthoekig venster. De vensteropeningen met bewaard schrijnwerk zijn omlijst met negblokken.

De langsgevel aan het ereplein is zes traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een laag zadeldak van zwarte Vlaamse pannen tussen twee topgevels. De beluikte bolkozijnen hebben een tweedelig bovenlicht met zandstenen omlijsting. De rondbogige deuromlijsting wordt bekroond door een lancetvormige blindnis. De tweede bouwlaag in verankerde baksteenmetselwerk is blind.

De rechter of oostelijke aanhorigheid, wederopgebouwd in 1923-24 op de plaats van het oude volume, is in gebruik als een nutsgebouw met atelier, werkplaats en bergplaats. De straatgevel heeft een tuitgevel op aanzetstenen en eindigt op een schoorsteen. De bakstenen straatgevel is weinig uitgewerkt. In de tuitgevel zit een beluikt bolkozijn met een omlijst bovenlicht. Het schrijnwerk is bewaard. Aan de noordelijke erfzijde is de tuitgevel nagenoeg blind, maar wordt doorbroken door een jongere poortopening (thans garagepoort).

De verankerde gevel langs het ereplein, opgetrokken in baksteenmetselwerk op rechthoekige plattegrond, is grotendeels blind. De langsgevel telt twee bouwlagen onder een zadeldak van zwarte Vlaamse pannen. Twee muuropeningen bevinden zich in de uiterst rechter travee. Ze zijn ingevuld met beluikte bolkozijnen met in steen omlijst tweedelig bovenlicht. Het schrijnwerk is bewaard.

De achtergevel van deze aanhorigheid werd onder aandak uitgebreid met een bakstenen volume van één bouwlaag. De gevel wordt er doorbroken door een rechthoekige, geschilderde houten vleugelpoort. Aanleunend staat een jongere open constructie (wagenhuis) onder lessenaarsdak. Onder het pannendak zit een houten dakbebording en balkenlaag.

Opmerkelijk is de rondbogige opening in de muur op het niveau van het maaiveld, dat dienstdeed als hondenhek.

Op de erfsite van deze aanhorigheid bevindt zich een aantal jongere nutsgebouwtjes uit het midden van de 20ste eeuw. De lange schuur onder lessenaarsdak met zwarte Vlaamse pannen is aangebouwd tegen de ommuring van de vroegere moestuin. Dit nutsgebouw is ingedeeld in compartimenten, die dienstdoen als (open) stallen of kleine bergruimten.

Verderop tegen deze tuinmuur staat een lange baksteenbouw op rechthoekige plattegrond onder lessenaarsdak en bedekt met leien. De stal is opgesplitst in twee gelijke delen en bevat twee ingangen. Het betreft een gesloten werkplaats voor het onderhoud van de gesloopte serres en een vroegere 'potting shed' of tuinschuurtje met twee brede vensteropeningen.

De ruimten van deze nutsgebouwen bewaren nog grotendeels authentiek buitenschrijnwerk en een houten balklaag.

Het Impdehof ligt op de westelijke beekdalflank van de Molenbeek die afwatert richting de Zenne. De Beekstraat die parallel loopt met de beek, vormt de westgrens van het domein. Het park wordt ten zuiden door de Drijpikkelstraat en ten noorden door een buurtweg naar de Boskapel begrensd. Ten oosten grenzen het park en de bijgebouwen aan de voormalige ommuurde moestuin en een achtergelegen landbouwperceel. Het domein is circa 5,3 hectare groot.

Een lage haag van geschoren taxus sluit het ereplein aan de straatzijde af. De twee toegangen worden gemarkeerd door vierkante, ingesnoerde hardstenen hekpijlers, eindigend op een bolbekroning en geflankeerd door kegelvormig gesnoeide taxussen. De oorspronkelijke, lage houten hekken met balustervormige spijlen werden recent weggenomen. De inrit in grind omsluit een centraal rechthoekig gazon, langs de noordzijde afgeboord met een rozenperk, voorheen beplant met kleurrijke éénjarigen. Tussen de oostelijke bijgebouwen en de toegang tot de woning ligt een kasseistrook, mogelijk ouder dan 1923.

Het langwerpige, zuid-noord georiënteerde park is langs drie zijden met meidoorn omhaagd. Een bomengordel langs de noord-, oost- en westzijde verleent het park een intiem karakter. Het gevarieerd bomenbestand vertoont een verhoudingsgewijs groot overwicht aan bruinbladige beuken in de oostelijke bomengordel ter hoogte van de vijver. De naar het noorden versmallende open ruimte en de vernuftig aangelegde serpentinevijver roepen een gevoel van verte en eindeloosheid op. De paden werden recent grotendeels heraangelegd op het oude tracé.

De circa 140 meter lange, noord-zuid georiënteerde serpentinevijver heeft de vorm van een J, waarbij het noordelijke smalle deel naar het zuiden toe breed uitloopt. De vijver wordt gevoed door een ondergronds, niet in kaart gebracht netwerk van drainagebuizen. Een kleine stuw aan het noordelijke eindpunt van de vijver, gecamoufleerd door een amfiteatervormig rotsmassiefje, leidt het overtollige water via een bakstenen pijp naar de noordoostelijke hoek van het domein, waar het water via een slingerend beekje in de bomenrand het domein verlaat. Met de grond die werd uitgegraven voor de vijver werden langs de rand van het park beplantingsheuveltjes aangelegd.

De smeedijzeren leuning van de tuinbrug, een boogbrug die het noordelijke, smalle deel van de vijver overspant, hebben een elegant en eenvoudig motief van afwisselend cirkels en ellipsen. De gietijzeren hekpijlers aan het uiteinde van de brug bestaan uit geprofileerde zuilen met bovenaan een motief van acanthusbladeren en eindigend op een siervaas. De bakstenen brughoofden zijn gecamoufleerd met rotswerk, identiek aan het vlakbij gelegen rotsmassiefje. Dit amfiteatervormig rotsmassiefje aan de noordelijke punt van de vijver, wekt de indruk de bron van de vijver te zijn, maar verbergt in feite het handbediende stuwteje om de overloop van de vijver te regelen. De grillig gevormde rotspartij bestaat uit een metselwerk van onregelmatig gevormde natuursteenkeien van verschillende omvang en heeft vier in grote variërende openingen. De daarbij aansluitende noordelijke oever is eveneens met dit rotswerk verfraaid.

Langs de westzijde van de vijver is op een lichte verhevenheid naast de brug een cirkel van zes gewone platanen (*Platanus x hispanica*) aangeplant, voorafgegaan door een massief van herfstpaardenkastanje (*Aesculus parviflora*) op de binnenbocht van de meander. Aan de oostzijde van de brug staat een monumentale, zeer breed uitgégroeide trompetboom (*Catalpa bignonioides*).

Het parkgedeelte ten zuiden van de vijver en aansluitend bij het landhuis bestaat uit een gazon met enkele solitaire bomen langs de randen en een begeleidende bomengordel. Een deel van deze bomen en struiken is reeds op een aantal postkaarten van het park uit de eerste helft van de 20ste eeuw te zien, waaronder een zesstammige Hinokicipres (*Chamaecyparis obtusa*). In het huidige beeld vallen onder meer een omvangrijke Libanonceder (*Cedrus libani*) op, alsook een geente pluimes (*Fraxinus ornus*), een zwarte walnoot (*Juglans nigra*), een tweestammige taxusvariëteit (*Taxus spec.*) en een moerascipres (*Taxodium distichum*) aan de vijveroever. De westelijke, smalle zichtas

langsheen de vijver bleef bewaard. De overgang tussen het gazon en de in grind gelegde onmiddellijke omgeving van het landhuis wordt gemarkeerd door een hardstenen trede.

Ten oosten van de woning, werd in de as van de ingang naar de voormalige moestuin een kleine siertuin aangelegd. Het park grenst hier en langs de zuidzijde aan de muur van de voormalige en nu verkavelde moestuin met dichtgemetselde toegang.

Ten westen van de woning werd op het terrein grenzend aan de Beekstraat een jonge aanplant van fijnsparren verwijderd, waardoor het oorspronkelijk gesloten karakter van de aanleg aangetast is.

Het noordelijke deel van het park, voorbij de vijver, wordt gekenmerkt door een centrale open ruimte met een solitaire Hollandse linde (*Tilia x vulgaris*) en een omgevende bomenrand. Het voormalige gazon of hooiland is momenteel opgedeeld in twee weiden. In de noordoostelijke hoek van het domein verschaft een smeedijzeren hekje toegang tot de achtergelegen buurtweg die naar de Boskapel leidt. Het eenvoudig zwart geschilderd hekje heeft spijlen met klimmend beloop eindigend op een fleur-de-lys motief en gepunte, korte tussenspijltjes. Vlakbij staat aan de rand van het tuinpad en in de zichtas van de tuinbrug opnieuw een groep van zes gewone platanen (*Platanus x hispanica*).

Langs de westgrens van het domein bevindt zich in het verlengde van de meest noordelijke splitsing van de Beekstraat en iets ten zuiden van de kleine Lourdesgrot een derde toegang tot het domein. Deze ingang is afgesloten met een smeedijzeren hek bestaande uit twee vleugels en met spijlen eindigend op een speerpunt. Het eenvoudige, zwart geschilderde hek is opgehangen aan gietijzeren hekpijlers met een gepunte bolbekroning.

De kruidlaag in het park bestaat ondermeer uit bleeksponig bosviooltje (*Viola riviniana*), slanke sleutelbloem (*Primula elatior*), bosanemoon (*Anemone nemorosa*), gewoon speenkruid (*Ficaria verna*), daslook (*Allium ursinum*), gevlekte aronskelk (*Arum italicum*), groot hoefblad (*Petasites hybridus*), gewone salomonszegel (*Polygonatum multiflorum*), moesdistel (*Cirsium oleraceum*) en klimop (*Hedera Helix*).

In de struiklaag vinden we ondermeer scherpe hulst (*Ilex aquifolium*), éénstijlige meidoorn (*Crataegus monogyna*), gewone vlier (*Sambucus nigra*), sneeuwbes (*Symphoricarpos albus*), rhododendron (*Rhododendron spec.*), laurierkers (*Prunus laurocerasus*), gewone aalbes (*Ribes rubrum*), Japanse sierkwee (*Chaenomeles japonica*), kornoelje (*Cornus spec.*), gewone vogelkers (*Prunus padus*), gewone hazelaar (*Corylus avellana*), massief van herfstpaardenkastanje (*Aesculus parviflora*) en in de nabijheid van de woning een oude sering (*Syringa vulgaris*).

In het park komen verder nog volgende boomsoorten voor: grauwe abeel (*Populus canescens*) in het zuidoosten, tamme kastanje (*Castanea sativa*), witte paardenkastanje (*Aesculus hippocastanum*), zomerlinde (*Tilia platyphyllos*), kleinbladige linde (*Tilia cordata*), zomereik (*Quercus robur*), Amerikaanse eik (*Quercus rubra*), bruine beuk (*Fagus sylvatica* 'Atropunicea'), zilveresdoorn (*Acer saccharinum*), gewone esdoorn (*Acer pseudoplatanus*), haagbeuk (*Carpinus betulus*), verschillende soorten wilg (*Salix spec.*), Weymouthden (*Pinus strobus*), gewone es (*Fraxinus excelsior*), Ruwe berk (*Betula pendula*), fijnspar (*Picea abies*), opslag van ruwe iep (*Ulmus glabra*) en een variëteit van blauwe spar (*Picea pungens* 'Glauca').

Het park van het Impdehof bevat volgende waardevolle bomen (het vermelde cijfer geeft de stamomtrek in cm, standaard gemeten op 150 cm hoogte):

Libanonceder (*Cedrus libani*) 352 (gemeten op 110 cm hoogte);

Gewone plataan (*Platanus x hispanica*) 378;

Gewone plataan (*Platanus x hispanica*) 276 in een groep van zes vlakbij de tuinbrug;

Trompetboom (*Catalpa bignonioides*) 310 uitzonderlijk breed uitgegroeid exemplaar;

Witte paardenkastanje (*Aesculus hippocastanum*) 367;

Moerascipres (*Taxodium distichum*) 316 aan de zuidelijke vijveroever;

Witte paardenkastanje (*Aesculus hippocastanum*) 290;

Amerikaanse eik (*Quercus rubra*) 359;

Mispel (*Mespillus germanica*) 102 geent op 130 cm hoogte op een onderstam van meidoorn;

Pluimes (*Fraxinus ornus*) 247 enthoogte: 150 cm;

Zwarte walnoot (*Juglans nigra*) 170.

Art. 3. Voor het beschermde monument gelden de volgende beheersdoelstellingen:

- 1° de algemene doelstelling van de bescherming als monument is het behoud van de erfgoedkenmerken en -elementen die de basis vormen voor de erfgoedwaarden;
- 2° elke ingreep moet de beschermde erfgoedwaarden, erfgoedkenmerken en erfgoedelementen respecteren en ondersteunen en vereist een geïntegreerde en duurzame aanpak waarbij de impact op het geheel wordt afgewogen en waarbij de draagkracht niet wordt overschreden. Bewaren gaat daarbij voor op vernieuwen. Dit veronderstelt vakkundig onderhoud en conserverende ingrepen;
- 3° de bescherming als monument beoogt het behoud van het gebouwde en aangelegde erfgoed, met name het geheel van het vroegere landhuis, de westelijk en oostelijk gelegen aanhorigheden, het ereplein en het achterliggende beboomde park met vijver, boogbrug en rotsmassiefje;
- 4° de herkenbaarheid en het behoud van de typologie en van de configuratie van het Impdehof als historisch landhuis met losse bestanddelen in een U-vorm geschikt rondom een open ereplein dient gerespecteerd te worden;
- 5° binnen het ensemble van het Impdehof vormt het landhuis van 1923 in zijn markante neotraditionele stijl de kern van de site. Het maximaal behoud van de erfgoedelementen en de herkenbaarheid van de buitengevels en de bedaking wordt vooropgesteld. Uitbreidingen aan het landhuis in functie van een herbestemming- of renovatieproject zijn dan ook niet wenselijk;
- 6° het behoud van de planindeling van het landhuis, in het bijzonder van de begane grond wordt vooropgesteld;
- 7° de bescherming van het interieur van het Impdehof beoogt het behoud van de herkenbaarheid als landhuis, met het behoud van de bestaande ruimteverdeling en de decoratieve en eclectische interieurafwerking. Het behoud beoogt in het bijzonder de totaalafwerking van de inkomhal met traphal in de kenmerkende neo-Vlaamserenaissance-stijl en van de diverse salons en voorname kamers op de benedenverdieping, afwisselend in de zware neo-Vlaamserenaissance-stijl of in de lichtere neoclassicistische stijl. Indien herschilderen van muurwanden, van de houten of bepleisterde balkenlagen, van de trap en van het binnenschrijnwerk van de authentieke deuren en ramen noodzakelijk is, is het aangewezen de oorspronkelijke historische kleurstellingen op basis van materieel-technisch onderzoek te hernemen. De interieurs van de functionele ruimten, zoals de keuken op het gelijkvloerse niveau en de diverse badkamers op de eerste verdieping, zijn aangepast. Met uitzondering van authentiek schrijn- en timmerwerk en van bewaarde schouwmantels, hebben zij weinig erfgoedelementen. Hier is ruimte voor nieuwe invullingen of afwerking, mits zij geen negatieve invloed hebben op de erfgoedkenmerken en -elementen van het landhuis;
- 8° het behoud van de vormgeving van de venster- en deuropeningen is essentieel. Het is aangewezen dat bij restauratie het buitenschrijnwerk steeds vervangen wordt naar een historisch model in hout, dat aansluit bij het oorspronkelijke ontwerp;
- 9° voor de oorspronkelijke bouwdelen van de twee aanhorigheden, elk op een eigen site, zijn van belang: de typologie, de beeldwaarde, het gabariet, het buitenaanzicht, de bouwhoogte, de materialentypologie, de inplanting en de historische en architecturale relatie met het landhuis. Het interieur van het westelijke of linker bijgebouw, met name de vroegere conciërgewoning, is naar de hedendaagse normen gemoderniseerd. Het interieur van het woongedeelte van dit westelijk bijgebouw heeft dan ook geen erfgoedwaarde;
- 10° de formele, sobere aanleg van het ereplein met halfronde inrit, gazon en lage gesnoeide taxushaag en met hardstenen hekjeplijers en kegelvormig gesnoeide taxussen, dient behouden te blijven. Binnen deze doelstelling wordt de aanleg van gemarkeerde parkeerplaatsen op het ereplein afgeraden;

- 11° behoud van de historische kasseistrook ten oosten van de woning en tussen de oostelijke bijgebouwen;
- 12° structureel behoud en herstel van de afleesbaarheid van de landschappelijke parkaanleg uit het derde kwart van de 19de eeuw;
- 13° behoud van de zuid-noord georiënteerde zichtas ten westen van de vijver en herstel van de zuid-noord georiënteerde zichtas ten oosten van de vijver door het selectief wegnemen van beplanting aan de vijveroever;
- 14° streven naar het behoud en herstel van het intiem en gesloten karakter van het park door verjonging van het bomenbestand op de zuidwestgrens van het domein;
- 15° behoud van het pittoresk karakter van het park door middel van de correcte aanplanting met bomen van eerste en tweede grootte, waarbij bomen van de eerste categorie op volwassen leeftijd hoger worden dan 12 meter en bomen van tweede categorie tussen de 6 en 12 meter bereiken. De soortkeuze mag overwegend inheems zijn, maar met accenten van uitheemse soorten of cultivars als blikvanger en met een voldoende aandeel van rood- of bruinbladige soorten, voornamelijk in de oostelijke bosrand, aan de noordpunt van de vijver en rekening houdend met de huidige positionering;
- 16° behoud en opwaardering van het park door onderhoud en vrijwaring van de monumentale bomen, het voorzien van verjonging bij uitval en het verwijderen van storende opslag;
- 17° eventueel herstel van de paden die in het oostelijke deel door achterstallig onderhoud nagenoeg volledig verdwenen zijn, dient zich te baseren op de studie van het historisch kaartmateriaal, terreinanalyse en indien nodig een tuin-archeologisch onderzoek;
- 18° zowel het amfitheatervormig rotsmassiefje, als de noordelijke vijveroever en de brughoofden, allen uitgevoerd in grillig natuursteenmetselwerk, hebben nood aan vakkundig herstel;
- 19° om verlanding van de vijver te voorkomen dient onderzoek naar en mogelijk herstel van het wateraanvoersysteem van de vijver te gebeuren. Het aan- en afvoersysteem met ondermeer het stuwte en de bakstenen koker, heeft eveneens nood aan herstel en nazicht;
- 20° bij het herschilderen van de tuinbrug is een onderzoek naar passend kleurgebruik aan te bevelen.

Art. 4. De zakelijkrechthouder en de gebruiker van het beschermde monument zijn verplicht de instandhouding en het onderhoud ervan te verzekeren door:

- 1° het goed als een goede huisvader te beheren en de nodige voorzorgsmaatregelen te nemen tegen schade ten gevolge van brand, blikseminslag, diefstal, vandalisme, wind of water;
- 2° de toestand van het goed regelmatig te controleren;
- 3° regulier onderhoud uit te oefenen;
- 4° onmiddellijk passende consolidatie- en beveiligingsmaatregelen te nemen in geval van nood.

Art. 5. Voor de volgende handelingen aan het beschermde monument moet een toelating worden aangevraagd:

- 1° het plaatsen, slopen, verbouwen of heropbouwen van een constructie;
- 2° het verwijderen, vervangen, wijzigen of verstevigen van constructieve elementen;
- 3° het verwijderen, vervangen of wijzigen van historische materialen en het toepassen van behandelingen met als doel de historische materialen te reinigen, te herstellen, te verduurzamen of te beschermen tegen verweer en aantasting;
- 4° het uitvoeren van de volgende werken aan het dak en de buitenmuren van constructies:
 - a) het verwijderen, vervangen of wijzigen van het dakvolume, de dakbedekking, de dakconstructie en gootconstructies;
 - b) het verwijderen van voegen en het hervoegen;
 - c) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van de kleur, textuur of samenstelling van de afwerkingslagen;

- d) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van buitenschrijnwerken, deuren, ramen, koepels, poorten, inclusief de beglazing, beslag, hang- en sluitwerk;
 - e) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van aard- en nagelvaste elementen, smeedijzer en beeldhouwwerk, inclusief nieuwe toevoegingen;
 - f) het aanbrengen, vervangen of wijzigen van opschriften, publiciteitsinrichtingen of uithangborden, met uitzondering van verkiezingspubliciteit en met uitzondering van publiciteitsinrichtingen, waarbij wordt bekend gemaakt dat het goed te koop of te huur is, op voorwaarde dat de totale maximale oppervlakte niet meer bedraagt dan 4 m²;
- 5° graafwerken in functie van het bouwen, verbouwen of heropbouwen van constructies;
- 6° het uitvoeren van de volgende omgevingswerken:
- a) het plaatsen of wijzigen van boven- en ondergrondse nutsvoorzieningen en leidingen;
 - b) het plaatsen of wijzigen van afsluitingen;
 - c) het aanleggen, structureel en fundamenteel wijzigen of verwijderen van wegen en paden;
 - d) het aanleggen van verhardingen, het wijzigen of het uitbreiden van bestaande verhardingen;
 - e) het uitvoeren van graafwerken die de stabiliteit van de gebouwen en constructies in gevaar kunnen brengen;
- 7° voor de volgende handelingen aan het interieur van het beschermde monument, met uitzondering voor het interieur van het woongedeelte van de linker of de westelijke aanhoorigheid met zijn jongere bijgebouwen, moet een toelating worden aangevraagd:
- a) het uitvoeren van destructief materiaal-technisch onderzoek;
 - b) het uitvoeren van structurele werken en het toevoegen van nieuwe structuren;
 - c) het uitvoeren van werken die het uitzicht of de indeling van het interieur wijzigen;
 - d) het verwijderen, vervangen of wijzigen van historische materialen en het toepassen van behandelingen met als doel de historische materialen te reinigen, te herstellen, te verduurzamen of te beschermen tegen verweer en aantasting;
 - e) het verwijderen, vervangen of wijzigen van plafonds, gewelven, vloeren, trappen, wandbekledingen, binnenschrijnwerk, inclusief de lambriseringen, beslag, hang- en sluitwerk, en van de waardevolle interieurdecoratie;
 - f) het bepleisteren van niet-bepleisterde elementen of het bepleisteren met een andere samenstelling of textuur, alsook het ontpleisteren van bepleisterde elementen;
 - g) het beschilderen van ongeschilderde elementen of het schilderen in andere kleuren of kleurschakeringen of met een andere verfsoort dan de aanwezige. Deze toelatingsplicht geldt niet voor de inrichting van de ruimte van de gemoderniseerde keuken op de begane grond in de westelijke zijvleugel, noch voor de inrichting van de bestaande sanitaire ruimten (badkamers) op de bovenverdiepingen van het landhuis;
 - h) het plaatsen of vernieuwen van technische voorzieningen, zoals verwarming, klimaatregeling, elektrische installatie, geluidsinstallatie, sanitair, liften en beveiligingsinstallaties, met uitzondering van de installaties waarvoor geen destructieve ingrepen moeten gebeuren en/of die geen storende visuele impact hebben op het waardevolle interieur. Deze toelatingsplicht geldt niet voor de inrichting van de ruimte van de gemoderniseerde keuken op de begane grond in de westelijke zijvleugel, noch voor de inrichting van de bestaande sanitaire ruimten (badkamers) op de bovenverdiepingen van het landhuis;
- 8° voor de volgende handelingen aan het park van het beschermde monument moet een toelating worden aangevraagd:
- a) het structureel en fundamenteel wijzigen van de configuratie of afpaling van het domein;
 - b) elke reliëfwijziging van de bodem, wijziging van het hydrografisch netwerk of werk dat impact kan hebben op het grondwaterpeil;

- c) het aanleggen, structureel en fundamenteel wijzigen of verwijderen van wegen en paden;
- d) het verwijderen, vervangen, wijzigen of verstevigen van constructies of decoratieve tuinelementen;
- e) het plaatsen of wijzigen van onder- en bovengrondse nutsvoorzieningen en leidingen;
- f) het vellen, rooien of beschadigen van bomen en struiken of kleine landschapselementen die opgenomen zijn in het beschermingsbesluit of in een goedgekeurd beheersplan, met uitzondering van dode bomen en elke handeling die een wijziging van de groeiplaats en groeivorm van de bomen en de struiken die opgenomen zijn in het beschermingsbesluit of in een goedgekeurd beheersplan tot gevolg kan hebben;
- g) het scheuren van grasland of het omzetten van grasland in akkerland; het omzetten van grasland in bos;
- h) het plaatsen of wijzigen van afsluitingen, met uitzondering van gladde schrikdraad en prikkeldraad ten behoeve van veekering.

Er is geen toelating vereist voor het onmiddellijk nemen van passende consolidatie- en beveiligingsmaatregelen in geval van nood, noch voor de uitvoering van regulier onderhoud.

Brussel,

30 APR 2019

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS